

ΛΟΓΟΣ ΛΒ΄: Επιστολή προς τον ιερέα Σίλβεστρο

/ Πεμπουσία

ΛΟΓΟΣ ΛΒ΄

Επιστολή προς τον ιερέα Σίλβεστρο [1]

Στον τιμιότατο των ιερέων του Υψίστου, τον στολισμένο με κάθε ικανότητα στην γνώση και την κατανόηση της Αγίας Γραφής, τον έξοχο διανοητή, κύριο Σίλβεστρο, τον ευεργέτη μου, ο άχρηστος γνωστός μοναχός υποκλίνεται πολλές φορές ταπεινότατα.

Θεωρώ αξιοκατάκριτο εκ μέρους μου να κρύβω από εσένα αυτό, που μου ενέπνευσε το Άγιον Πνεύμα για τη στερέωση της αληθείας της ορθόδοξης χριστιανικής πίστεώς μας. Τολμώ όμως να το κάμω υπακούοντας τα λόγια του τροπαρίου, που λέγει, «Του κρύψαντος το τάλαντον, την κατάκρισιν ακούσασα, ψυχή μου, μη κρύπτε λόγον Θεού· κατάγγελε τα θαυμάσια Αυτού» [2], καθώς και ακούγοντας τα λόγια του αποστόλου, που ανυψώθηκε ως τον τρίτο ουρανό: «Συ ούν, τέκνον μου, ενδυναμού εν τη χάριτι τη εν Χριστώ Ιησού, και α ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτύρων, ταύτα παράθου πιστοίς ανθρώποις, οίτινες ικανοί έσονται και ετέρους διδάξαι» [3].

Να δεχθείς από εμένα με αγάπη τα παρακάτω λόγια, και αν, αφού τα διαβάσεις, φανούν στην μεγάλη σοφία σου σωστά, απόδωσε την δόξα σε Αυτόν που με φώτισε, αν όμως βρείς μέσα τους κάποιο σφάλμα, να με διορθώσεις, σε παρακαλώ, με την σοφία που διαθέτεις.

Εάν ο Απόστολος Παύλος, εκλεκτό δοχείο του Χριστού, θεώρησε δίκαιο να θέσει στην κρίση του Πέτρου και του Ιακώβου το Ευαγγέλιο που εκήρυττε στα έθνη, για να βεβαιωθεί ότι το εκήρυττε ορθώς και όπως έλεγε, «μήπως εις κενόν τρέχω η έδραμον» [4], εγώ ο ανόητος και αγράμματος, ακόμη περισσότερο πρέπει να ζητήσω την γνώμη σου, που είσαι τόσο πολυμαθής και ελεήμων προς αυτούς που ζητούν βοήθεια, όπως άκουσα από όλους. Γι' αυτό και τόλμησα με καλή ελπίδα να στραφώ στην ευσπλαγχνία σου, για να ευδοκήσεις να υπενθυμίσεις στον ευσεβή

τσάρο και αυτοκράτορα Πασών των Ρωσιών για τα παιδιά του μακαρίτη Νικήτα, υιού του Μπόρις. Να ελεήσει ο άρχοντας και να δείξει την ευσπλαγχνία του προς αυτά, επειδή βρίσκονται σε μεγάλη ένδεια και ανάγκη. Έχουν μεγάλο χρέος και τρεις αδελφές, για τις οποίες δεν έχουν προίκα, για να τις παντρέψουν. Δείξε ευσπλαγχνία, εν ονόματι του Θεού, βοήθησέ τους, αφού είσαι τόσο φιλεύσπλαγχνος. Σε παρακαλώ, τιμιότατε ιερέα, να βοηθήσεις την πολύπαθη χήρα και τα ορφανά της, να σβήσεις με την δροσιά της ευσπλαγχνίας σου την θλίψη τους και να στεγνώσεις τα πικρά δάκρυα που χύνουν ασταμάτητα. Να είσαι προστάτης των χηρών και πατέρας των ορφανών, όπως εκείνος ο ενάρετος και πολύπαθος. Ας μην λησμονήσουμε ο,τι είπε ο απόστολος: «Θρησκεία καθαρά και αμίαντος παρά τω Θεώ και πατρί αύτη εστίν, επισκέπτεσθαι ορφανούς και χήρας εν τη θλίψει αυτών, άσπιλον εαυτόν τηρείν από του κόσμου» [5]. Να σε φυλάει πάντοτε με την αγαθότητά του ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός.

Παραπομπές:

- 1. Ο Σίλβεστρος υπηρετούσε ως πρωθιερέας στον ανακτορικό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού στο Κρεμλίνο. Ανήκε στον κύκλο των εκλεκτών του ηγεμόνα-τσάρου Ιβάν Δ΄ του Τρομερού και είχε τρομερό κύρος στους αυλικούς και εκκλησιαστικούς κύκλους της Μόσχας.**
- 2. Δοξαστικόν των Αίνων της Μεγάλης Τρίτης, Τριώδιον.**
- 3. Β΄ Τιμ. 2, 1-2.**
- 4. Γαλ. 2, 2.**
- 5. Ιακ. 1, 27.**